

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXII. Ægros multos sanat P. Paulus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

passuri erant intolerandos. At ecce cùm vix confedissent audituri, videre fuit mirandam nubeculam imo ab horizonte ascendere, quæ cùm mediani se solem inter & audientes interposuisset, stationem eam tamdiu tenuit, quamdiu Pater dixit; perducta autem ad finem concione, confestim dissipata est, cunctis attonitis, & divinam admirantibus benignitatem, tam manifesto indicio ostendentem, quantum sibi ea clientum suorum obsequia probarentur. Neque illud minus divini favoris argumentum fuit, in conventibus tam frequentibus, & in tanta concurrentium & variis etiam gentibus, commixtione nullas unquam aut lites, aut rixas obortas esse, quibus aut cædes, aut vulnera saltem graviora sequerentur; quæ tamen mala è cœtibus tam numerosis fermè proveniunt, nec ullâ ferè industriâ evitari satîs possunt.

§. XXXII.

Ægros multos sanat P. Segnerus.

VT tamen authoritatis plus, non tam laboribus, quam ipsi tam fidi Ministri personæ conciliaret Numinis supremi clementia, dignata est illi variarum ægritudinum percurandarum virtutem conferre. Penes me est ingens catalogus morborum hac ratione sanatorum, sed plerisque hîc omisissis, paucula tantùm juvat ejus rei exemplâ afferre. Illustrissimus Balthasar Xaverius Cataneus, filius Principis S. Nicandri, affirmat juratus se anno 1688. in littoralis Reip. Genuensis tractu periculosissimâ anginâ laborâsse, quæ celeriter illum, à Medicis depositum, mortis faucibus admoverit. Rogatus P. Segnerus, qui commodum tum

Apostolus

Apostolicis suis laboribus ibi occupabatur, ut ad ægrum inviseret, solitâ suâ humanitate eò se contulit, invenitque ægrum tam malè affectum, ut cum varia ex eo quæfisset, responsi planè nihil referret: quare in preces positis humigenibus effusus collum illi S. Francisci Xaverij lipsanis signavit, Ita enim mos ejus ferebat, magni illius & prodigiosi Calicis patrocinio ad obtinendas gratias uti, ut ea ratione potissimum vel umbram inanis gloriolæ vitaret, quæ sanctissimis sinibus, quos ubique spectabat, obreperet. Mox atque Pater ædibus illis digressus est, æger meliùs habere cepit, & Medici primo sequentis diei mane reversi febrim penitus evanuisse deprehenderunt, colli tumorem ardentem subsedisse, ægrumque magno suo cum stupore persanatum. In oppido Solarolo Juvenis quispiam lumen oculorum omne amiserat: perductus is est ad P. Segnerum, qui bene ipsi precaretur, signaretque. Invitus admodum Pater ad id genus obsequii descendebat: nihilominus ut miserum, qui procul aliunde eò accesserat, solaretur, Xaverianis illum lipsanis signavit, & abiit. Aliquot abinde diebus Juvenis recuperatâ videndi facultate lætus se stitit, ut gratias Medico suo ageret: sed quia Pater obverso tergo, perinde ac si hominem non vidisset, abibat, tanto ille vociferabatur altiùs, Patrèmq; sequebatur & verbis & gestibus gratum pro beneficio animum testatus. Re pervulgatâ subinde plurimi adventabant simili modo & signandi, & precibus DEO commendandi. Per molesta ea res P. Paulo fuit, multòque deinceps rariùs petentium votis gratificabatur, professus, non corporum, sed animorum curandorum gratiâ se advenisse. Marcus Antonius Montagutus, celebris urbis Parmensis Medicus, juratus testatur, quod nunc narratum imus. Cum Medicum agerem urbis Finalis in Ducatu

catu

catu Mutinensi, sub tempus quo Sacrae suae Expeditioni P. Paulus Segnerus Societatis JESU operam inibi dabat, caput meum obsederat nescio quae malignitas, permolesta illa, & diuturna, ut quae totius, & quod excedit, anni spatio me torserat, sic ut omne capitis tegumentum abiicerem. Con- tuli me eo rerum statu semel a prandio extra urbis moenia ad locum, in quo sacrae illae functiones fiebant, vestitus togâ laneâ, qualem gestant, qui Sacrorum Stigmatum Sodalitati Mutinae adscripti sunt, & caput cucullo duarum ferè horarum spatio constanter tectus. Conventu soluto ad e- dem urbis Parochialem accessi, ibique mihi Pater bene pre- catus caput Xaverianis ipsanis tetigit, atque eo momento videbar mihi percipere auram, quae caput perflaret, & con- festim liberum me sensi illa capitis gravedine, quae nun- quam etiam deinceps me infestavit. Sic ille in chirogra- pho. D. Joannes Gandinus Medicus Quinzani ditionis Brixien- sis juratus affirmat, evocatum se fuisse magna cum festinatione ad juvandum infantem, quem apoplectici mali vis magno impetu humi afflixerat: hunc cum & sine vena- rum pulsu, & anhelitus reciprocatione invenisset, censuit malo remedium nullum superesse. Adfuit interim Pater Segnerus, qui infanti bene precatus, suo illum nomine alta voce compellavit: neque alio opus fuit, ut infans rediret ad se, oculos aperiret, & velut profundo è somno excita- tus planè sanus esset. Joannes Baptista Serollierius Sacer- dos Parmensis interpositâ Jurisjurandi fide asserit, Sorboli in Patria sua mordacem quemdam humorem in crus sibi defluxisse, qui mox in igneum erysipelas protuberans ardo- rem & cruciatum ingentem excitârit; unde ne passum qui- dem unicum intra cubiculi sui angustias promovere potue- rit, utut geminis fulcris niteretur. Cùm ita miserè habe- ret,

ret, rogante loci Archipresbytero Patruo suo, ad eum in-
 visit P. Segnerus, Apostolicis suis laboribus ibi insudans:
 asperit eum aquâ lustrali, excitavitque ad fiduciam in glo-
 riosis S. Francisci Xaverii meritis, cujus sacris lipsis, quæ
 nunquam non secum deferebat, eundem attigit. Sensit
 se æger confestim omni cruciatu liberum, & ab eo momen-
 to cœpit, perrexitque deinceps incedere ac ambulare non
 minùs expeditè ac promptè, quàm ante illam ægritudinem
 consueverat. Domina Julia Albana, in Oliveriam familiam
 nupta, Amita hodie regnantis Summi Pontificis, in schedia-
 smate legitimè è se obsignato hunc in sensum loquitur. Ego
 infra scripta jurata affirmo, transeuntem Pisauro Episco-
 pum Parmensem Nembrinum sequentem narrâsse eventum,
 in sua illa Diœcesi gestum, in qua P. Paulus Segnerus Socie-
 tatis JESU sacris suis Expeditionibus erat defunctus cum fa-
 ma communi illustris Sanctimonix. Vir inops cùm lignum
 quoddam findere pararet, securim tanto impegit impetu,
 ut hæc retro acta crus illi suum ita vulnerârit, dissecueritque,
 ut pars una membri læsi non nisi mediâ simplici pelle pende-
 ret ab altera. Delatus cò est P. Paulus, & miseratione in-
 felicis illius motus, cui vulnus dolebat cruciabilissimè, par-
 tem illam utramque modo quo potuit meliore conjunxit,
 fasciâ alligavit, ac cruce signavit. Soluta subinde est fa-
 scia, & videor mihi certò meminisse, factum id consequen-
 ti mox die, certè paulò priùs, aut paulò post; & vulnerata
 tibia integra ac sana inventa est, osse iterum conjuncto, ac
 firmato, id quod cuncti magnum ac evidens prodi-
 gium censuerunt. Sic illa.

